

ଶରତ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

କବି: ରାଧାନୋହନ ଗଡ଼ନାୟକ
ଶ୍ରେଣୀ: ଷଷ୍ଠ
ଚତୁର୍ଥ ଦିନ

CHANGING YOUR TOMORROW

SUB-CONCEPTS: ଶରତ ଆକାଶରେ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସ୍ଵର ଓ ମେଘମାଳର ଦୃଶ୍ୟ
ପୂର୍ବ ପାଠର ଆଲୋଚନା-

୧. ମଉନ ହୋଇ କିଏ ବସିଛି ?
୨. ଗୋପାଳ ପୁଅ କ'ଣ କରୁଛି ?
୩. ଶେଫାଳି ପୁଲ କେଉଁଠି ପୁଟିଛି ?

କବିତାଂଶ

ବ୍ୟାଖ୍ୟା:

ସେତିକି ବେଳେ ତହିଁ
ଶଙ୍ଖଟିଲ ଉଠଇ ତାକି
ଆକାଶେ ରହି ରହି ।
ଦୂରେ ଯେ ଥିଲେ ବାଳକ ଦଳ
ଉଚ୍ଚେ ମିଶି ତୋଳିଲେ ସ୍ଵର,
ହେଇରେ ଭାଇ
ବିଜୟ-ଶିରୀ,
ଦେଖରେ ଦେଖ ଭାଇ!

ଶରତ ଲଗନରେ
ସୁନୀଳ ଏକ ବଉଦ ଉଡ଼େ
ଧୂସର ଗଗନରେ ।
ଉପରେ ମେଘ, ତଳେ ଏ ନଈ
ମନରେ ମୋର ଦିଅଇ କହି
ସୃଷ୍ଟି ଧାମେ
ସୁଷମା ଆମେ
ଭରୁଛୁ ଜୀବନରେ ।

- ଆକାଶରେ ଶଙ୍ଖଟିଲ ଉଡ଼ି ବୁଲି ରହି ରହି ଡାକୁଛି । ଦୂରରେ ଯେଉଁ ବାଳକମାନେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ କହି ଉଠିଲେ” ହେଲରେ ଭାଇ! ବିଜୟ ସଂପଦକୁ ଦେଖ ।” ଶରତର ଏଇ ଶୁଭ ଅବସରରେ ଧୂସର ଆକାଶରେ ସୁନୀଳ ବଉଦ ଉଡ଼ିଯାଉଛି । ଉପରେ ମେଘମାଳ, ତଳେ ନଈ ବହି ଯାଉଛି । କବି କହୁଛନ୍ତି ଏପରି ଏକ ପରିବେଶକୁ ଦେଖ୍ ମୋ ମନରେ ସତେ ଯେପରି କିଏ କହୁଛି ଏ ସୃଷ୍ଟିର ଜନ ଜୀବନରେ ଆମେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଆମେ ଭରି ଦେଇଛୁ ।

କଠିନ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ:

ଚିତ୍ତ-ହୃଦୟ

ସାଥେ-ସହିତ

ଶରୀ-ସମ୍ପଦ

ସୃଷ୍ଟିଧାମେ-ଏ ପୃଥିବୀରେ

ସୁଖମା-ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ

ବ୍ୟାକରଣଗତ ଶବ୍ଦ:

ପ୍ରତିଶବ୍ଦ:

ଆକାଶ-ନଭ, ଗଗନ
ଶିରୀ-ସମ୍ପଦ, ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ
ନିଧି-ତଟିନୀ, ସରିତ

ଗଦ୍ୟରୂପ:

ଲଗନ-ଲଗ୍ନ
ଚକର-ଚକ୍ର

ଗୃହକର୍ମ:

କବିତାଟିକୁ ପଢ଼ି ତା'ର ସାରକଥା ଲେଖ ।

THANKING YOU
ODM EDUCATIONAL GROUP